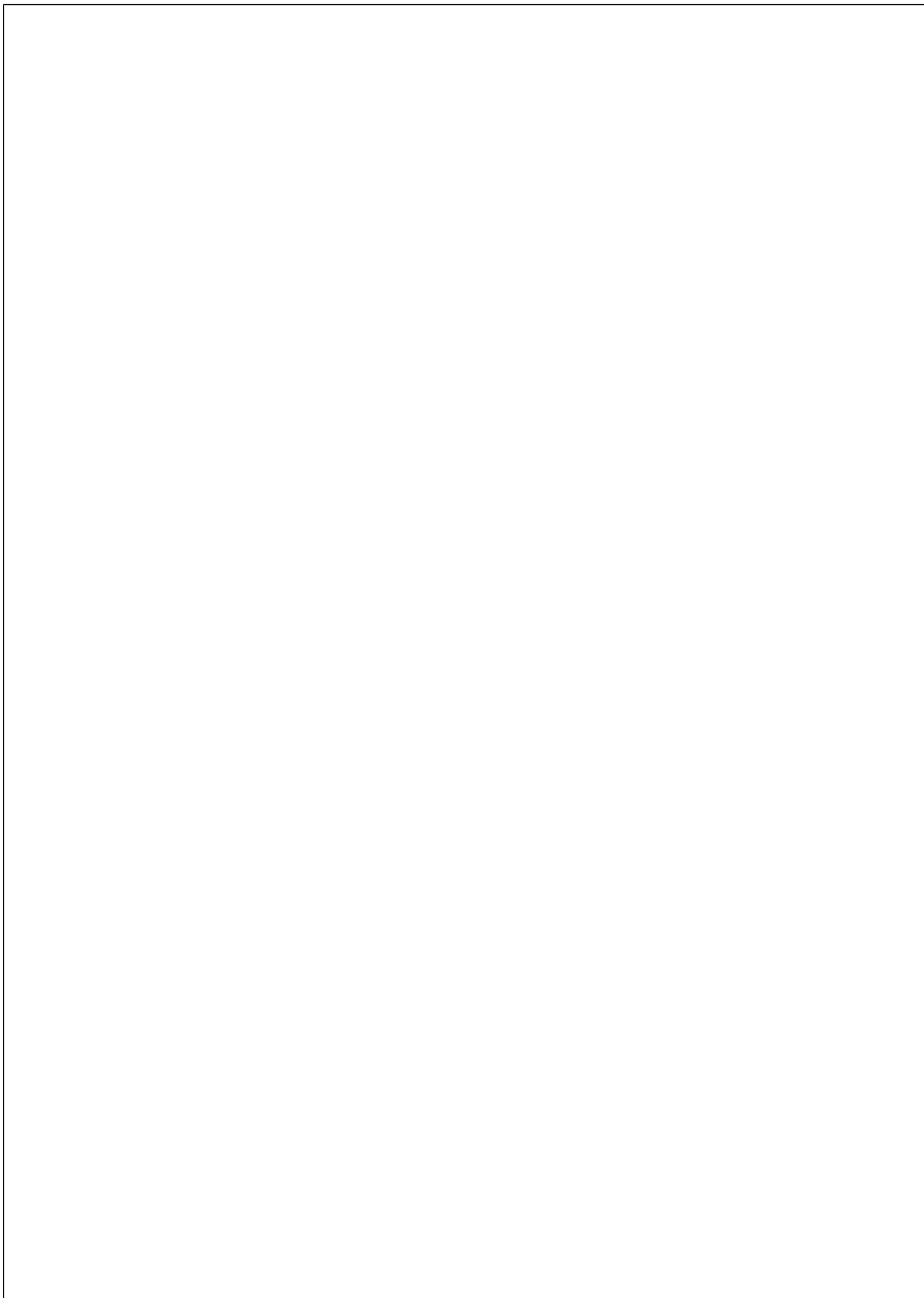

Instytut Pamięci Narodowej - Rzeszów

<https://rzeszow.ipn.gov.pl/pl8/aktualnosci/248640,Uroczystosc-oznaczenia-grobu-powstanca-slaskiego-Franciszka-Podrazy-znakiem-pami.html>
07.10.2026, 01:28

Uroczystość oznaczenia grobu powstańca śląskiego Franciszka Podrazy znakiem pamięci „Tobie Polsko” – 6 października 2026, Przecław

06.10.2026

6 października 2026 r. Nowym Cmentarzu Parafialnym w Przecławiu odbyła się uroczystość oznaczenia grobu powstańca śląskiego Franciszka Podrazy znakiem pamięci „Tobie Polsko”.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele rodziny, władz samorządowych, zaproszeni goście oraz przedstawiciele Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Katowicach i Oddział w Rzeszowie.

Franciszek Podraza urodził się 8 kwietnia 1901 r. w Korzeniowie, w powiecie dębickim. Był uczestnikiem walk o niepodległość i granice Rzeczypospolitej, żołnierzem wojny polsko-bolszewickiej i kampanii wrześniowej 1939 r., oficerem Armii Krajowej, a po wojnie – oficerem Wojska Polskiego oraz osobą utrzymującą kontakty ze środowiskiem Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

Działalność patriotyczną rozpoczął w 1916 r. jako organizator i zastępowy gimnazjalnej drużyny harcerskiej w Dębicy. W lutym 1917 r. uczestniczył w publicznej manifestacji przeciwko postanowieniom traktatu brzeskiego, zrywając orły austriackie z gmachów urzędowych. We wrześniu 1918 r. wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej. 31 października i 1 listopada 1918 r. brał z bronią w rękę udział w rozbrajaniu austriackiego garnizonu w Dębicy. Następnie zgłosił się do Wojska Polskiego, jednak pod koniec listopada 1918 r. został zwolniony ze służby z powodu młodego wieku.

4 kwietnia 1919 r. ponownie wstąpił do Wojska Polskiego. W sierpniu tego samego roku, po przedarciu się na Górny Śląsk, dołączył do oddziałów powstańczych. Uczestniczył w I powstaniu śląskim w rejonie Goczałkowic. Jego oddziałowi powierzono zadanie opanowania niemieckich posterunków granicznych położonych na południe od Goczałkowic. Po upadku powstania brał także udział w działaniach przeciwko niemieckim placówkom

pogranicznym.

W styczniu 1920 r. ochotniczo zgłosił się do służby wojskowej i został skierowany do pułku stacjonującego w Mławie. Od maja 1920 r. uczestniczył w walkach na froncie wschodnim przeciwko Armii Czerwonej. Został ranny i dostał się do niewoli bolszewickiej, z której uciekł po około dwóch tygodniach. Następnie ponownie wziął udział w walkach, m.in. w rejonie Dębina, Łomży, Kobrynia i Mińska.

W kwietniu 1923 r. został przeniesiony do 15. Pułku Artylerii Polowej w Bydgoszczy, gdzie służył jako ogniomistrz zawodowy. W okresie międzywojennym pełnił służbę również w innych jednostkach Wojska Polskiego. W 1932 otrzymał wówczas Medal Niepodległości.

Podczas kampanii wrześniowej 1939 r. pełnił funkcję dowódcy kolumny amunicyjnej. Brał udział w walkach w rejonie Bydgoszczy, Kutna, nad Bzurą oraz w obronie Warszawy. Od 1 do 25 października 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Grodzisku Mazowieckim, skąd uciekł i powrócił do rodzinnego Korzeniowa.

Od stycznia 1940 r. działał w Związku Walki Zbrojnej, a następnie w Armii Krajowej. Po około trzech miesiącach powierzono mu organizację kolportażu konspiracyjnego pisma „Odwet” na terenie powiatu dębickiego. W 1941 r. przerwał działalność organizacyjną w związku z licznymi aresztowaniami. W tym czasie pracował jako zarządca lasów w Korzeniewie.

Od 1942 r. ponownie zaangażował się w działalność konspiracyjną. Z polecenia dowództwa Armii Krajowej objął dowództwo plutonu oraz przeszedł szkolenie dla dowódców kompanii. Działał pod pseudonimem „Nałęcz”. Dowodzona przez niego placówka w Korzeniewie występuje w dokumentach pod kryptonimem „Kartacz”, a także jako „Ścieżka”. Prowadziła działalność szkoleniową i wywiadowczą, a w okresie zbliżania się frontu również dywersyjną.

28 listopada 1944 r. Franciszek Podraza ochotniczo wstąpił w Dębicy do Ludowego Wojska Polskiego w stopniu podporucznika. Jako dowódca plutonu ogniowego uczestniczył w walkach pod Nysą, Budziszynem i

Dreznem, a także na terenie Czechosłowacji. Po wojnie pełnił funkcje związane z zabezpieczeniem i zaopatrzeniem jednostek wojskowych. Jednocześnie nawiązał kontakt ze Zrzeszeniem „Wolność i Niezawisłość” (WiN), przekazując materiały wywiadowcze dotyczące stanu uzbrojenia i nastrojów w wojsku.

W 1953 r. jego działalność i przeszłość konspiracyjna były przedmiotem zainteresowania organów bezpieczeństwa. 3 lipca 1954 r. został zwolniony ze służby wojskowej z powodu swojej przeszłości. W 1957 r. mianowano go majorem rezerwy.

Franciszek Podraza zmarł 2 listopada 1967 r. Został pochowany na Nowym Cmentarzu Parafialnym w Przecławiu.

Został odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Niepodległości, Śląskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Partyzanckim, Medalem „Za Warszawę 1939-1945” oraz Brązowym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”.

[PoprzedniStrona](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Pamiętamy